

Μετά το πέρας της συναυλίας στη μνήμη «Ερασμίας Γκιζελή» από σπουδαστές και σπουδάστριες του Αττικού Ωδείου των τάξεων βιολιού Παντελή Δεσποτίδη και Ευάγγελου Δεσποτίδη (από αριστερά): Ε. Ζαχαρία, Μ. Γαλανού, Π. Δεσποτίδης, Ε. Δεσποτίδης, Στ. Ευαγγελιστή, Χρ. Δαλιάνης, Γ. Κώτσικας, Ε. Γύζη (Γεν. Γραμ. ΙΦΑΝΕ), Ε. Τσικνής (Πρόεδρος ΙΦΑΝΕ), Γ. Χριστοφίλου (ιδρυτής και διευθυντής του Αττικού Ωδείου).

ΑΠΕΝΕΙΜΕ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Το «ΙΦΑΝΕ» αναβαθμίζει τον Πολιτισμό

Του ανταποκριτή μας στην Αθήνα ΦΩΤΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Με την ευκαιρία της προσφοράς και απονομής υποτροφίας από το Ιστορικό Φωτογραφικό Αρχείο Νεώτερης Ελλάδος (ΙΦΑΝΕ) στη μνήμη της - διακεκριμένης επιστήμονος της παιδοοδοντιατρικής και ερασιτέχνης βιολονίστας, μέλους της Ορχήστρας Επιστημόνων Καλλιτεχνών - Ερασμίας Γκιζελή, οργανώθηκε στις 27/11, στην αίθουσα συναυλιών του Αττικού Ωδείου, στο Πραγκράτι των Αθηνών - που ίδρυσε και διευθύνει το αξιόλογο ζευγάρι καλλιτεχνών Μαίρης και Γιάννη Χριστοφίλου - συναυλία με σπουδαστές της Σχολής Βιολιού των τάξεων Παντελή και Ευάγγελου Δεσποτίδη. Την υποτροφία βιολιού έλαβε η μικρή μαθήτρια Στεφανία Ευαγγελιστή, που φοιτά στην προκαταρκτική τάξη της Σχολής Βιολιού. Στη συναυλία συμμετείχαν, με ξεχωριστή επιτυχία, οι μαθητές της Σχολής: Στεφανία Ευαγγελιστή, Γεώργιος Κώτσικας, Μελίνα Γαλανού, Ευφημία Ζαχαρία και Χρήστος Δαλιάνης. Την επιτυχημένη βραδιά έκλεισε ο δεξιότεχνος του βιολιού Παντελής Δεσποτίδης με τους συνεργάτες του. Χ. Κούτσου, Α. Μουστάκα, Γ. Γιβάνο και Α. Δεσποτίδη.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΡΑΣΜΙΑΣ ΓΚΙΖΕΛΗ

Η Ερασμία Γκιζελή υπήρξε διακεκριμένη επιστήμονας της παιδο-οδοντιατρικής.

Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και μετεκπαιδεύτηκε με υποτροφίες του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) και του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας στην παιδο-οδοντιατρική και την οδοντιατρική πρόληψη στις Σκανδιναβικές χώρες, στην Τσεχοσλοβακία και τις ΗΠΑ (Πανεπιστήμιο Ιλινόις, Λογιόλα), διακρινόμενη για τις εξαιρετικές επιδόσεις της. Ήταν η πρώτη διδαχθείσα και διδάσασα την παιδο-οδοντιατρική στην Ελλάδα. Αφιέρωσε τη ζωή της στο «παιδικό χαμόγελο» και ως εργαζόμενη στο Υπουργείο Υγείας - όπου ανέβηκε με την αξία της όλες τις βαθμίδες ιεραρχίας - σύστησε για πρώτη φορά ειδικά προγράμματα πρόληψης σε σχολεία και δήμους, συμμετέχοντας ενεργά.

Η Ερασμία Γκιζελή, ως ερασιτέχνης βιολονίστα, με την επαγγελματική διαχείριση του όρου, αγάπησε τη Μουσική με πάθος. Και δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, αφού είχε την τύχη να γεννηθεί σ' ένα θερμικό κλίμα στοργής και προσοχής, όπου πρωταγωνιστούσε η βιβλική μορφή του πατέρα της Ιωάννη Γκιζελή - άριστου εκπαιδευτικού και μουσικολόγου - ο οποίος κατέγραψε τη Δημοτική μουσική της γενιέρας του Εύβοιας. Ανατράφηκε σε ένα μεγάλο φροντιστήριο κοινωνικής διδασκαλίας και φιλαλληλίας, στο οποίο

η μητέρα της Ευανθία Ποθητιάκη-Γκιζελή ήταν ανεξάντλητη πηγή δύναμης και στήριξης της οικογένειας.

Ο Ιωάννης Γκιζελής, πτυχιούχος βιολιού, Ευρωπαϊκής και Βυζαντινής μουσικής, δεξιότεχνος εγχόρδων οργάνων, οδήγησε και τα τρία παιδιά του, από την πολύ μικρή ακόμα ηλικία, στον αδιάφορο κόσμο της Μουσικής. Ίσως γιατί θέλησε να προστατέψει παρέχοντάς τους αντισώματα στη φθορά της καθημερινότητας και του αγώνα επιβίωσης.

Ο Νίκος εξελίχθηκε σ' έναν εξαιρετικό βιρτουόζο του βιολιού και συνθέτη. Η Σοφία (Φούλη) παράλληλα με τις φιλολογικές σπουδές της επιδόθηκε στο κλασικό τραγούδι και στα ανώτερα θεωρητικά.

Όσο για την Ερασμία, που ως 5χρονη έκανε «ζαβολιές» στο μάθημα του βιολιού, βάζοντας σε δοκιμασία την ιώβεια υπομονή του πατέρα της, στράφηκε με τον ενθουσιασμό πάντα του νεοφώτιστου στη μουσική και το αγαπημένο της βιολί, σπουδάζοντας ακόμη και σε ώριμη ηλικία. Μέλος της Ορχήστρας Επιστημόνων Καλλιτεχνών - της οποίας εμπνευστής και ιδρυτής ήταν, στα χρόνια της κατοχής (1943-44) ο τότε φοιτητής της Νομικής και μετέπειτα δικηγόρος Ευάγγελος Κουρής - συμμετείχε με ζήλο στις συναυλίες της ομάδας σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.

Όσοι την γνώρισαν σε κάποια «ουρά» να περιμένει από τα χαράματα για να εξασφαλίσει τα εισιτήρια κάποιας συναυλίας...

Όσοι την είδαν να στέκεται μες στη βροχή, περασμένα μεσάνυχτα, στην άδεια πλατεία του Δημαρχείου της Βιέννης να παρακολουθεί προσηλωμένη μία παράσταση όπερας...

Όσοι την άκουσαν να κλαίει από συγκίνηση ανοίγοντας την ψυχή της στη μελωδία ενός βιολιού...

Όσοι ένωσαν τους δυνατούς κτύπους της καρδιάς της, καθώς γονάτιζε πλάι σε ένα περιστέρι...

Όσοι την γνωρίσαμε, την ακούσαμε, τη νιώσαμε... όλοι την αγαπήσαμε.

Θα μας συντροφεύει πάντα το εγκάρδιο παιδικό γέλιο ενός ακριβού φίλου, ενός ανθρώπου-πρότυπο για όλους μας, που τίμησε το δώρο της ζωής με την ανιδιοτελή προσφορά ενός παραδείσου.